

Dimecres, 4 de novembre de 2026 – 20 h
Sala de Concerts
Palau 100

Pygmalion, cor i orquestra
& Pichon
— *Missa en Do menor*
de Mozart

Fitxa artística

Sabine Devieille, *soprano*
Xenia Puskarz Thomas, *mezzosoprano*
Kieran Carrel, *tenor*
Christian Immler, *baríton*
Pygmalion, *cor i orquestra*
Raphaël Pichon, *director*

Programa

ANTON BRUCKNER (1824-1896)
Christus factus est, WAB 11

FELIX MENDELSSOHN (1809-1847)
Miserere (paròdia del *Kyrie*, MWV A 3)
Hora est, MWV B 18 (orquestració de Robert Percival)

FRANZ SCHUBERT (1797-1828)
Lacrimosa son io, D. 131b

ANTON BRUCKNER
Ave Maria, WAB 6

FELIX MENDELSSOHN
Da nobis pacem (paròdia de *Verleih uns Frieden gnädiglich*, WoO 5)

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Gran Missa en Do menor, KV 427/417a

Kyrie
Gloria in excelsis
Laudamus te
Gratias agimus tibi
Domine Deus
Qui tollis peccata mundi
Quoniam Tu solus Sanctus
Jesu Christe
Cum Sancto Spiritu
Credo in unum Deum
Et incarnatus est

MICHAEL HAYDN (1737-1806)
Ave Regina Caelorum, MH 140

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

Gran Missa en Do menor, KV 427/417a

Sanctus
Benedictus
Osanna

Biografies

Consulteu les biografies dels artistes als seus webs oficials:

ensemblepygmalion.com

Durada aproximada 80 minuts, sense pausa.
del concert:

#antiga #músicauniversal
#concertsaccesibles

Amb el suport de:

Qui en són els protagonistes?

Pygmalion, fundat el 2006 per Raphaël Pichon, que també el dirigeix, està especialitzat en la interpretació amb criteris històrics. El conjunt ha construït una identitat pròpia a partir de la fusió de veus i instruments en un diàleg d'una precisió i una transparència excepcionals. En aquesta ocasió, l'acompanyen quatre solistes de primer nivell: la soprano Sabine Devieille, el tenor Kieran Carrel, la mezzosoprano Xenia PuskarzThomas i el bariton Christian Immler, en un programa de temàtica litúrgica i d'una forta càrrega espiritual.

Quines són les claus del concert?

La vetllada proposa un recorregut que situa la *Missa en Do menor* de Mozart en el seu context musical d'influència. El programa porta el segell de Pichon, ja que no es limita a una obra cabdal en solitari, sinó que s'envolta d'altres peces que ajuden a entendre'n l'abast. En aquest cas, la *Missa* mozartiana ve acompanyada de motets de Bruckner, Mendelssohn, Schubert i Johann Michael Haydn que dialoguen amb la temàtica litúrgica. Raphaël Pichon vol establir ponts entre el passat i el futur de la música. Precisament, el *Da nobis pacem* de Mendelssohn lliga amb el tema de l'actual temporada del Palau, la pau; es crea així un fil conductor entre tradició i contemporaneïtat.

A què has de parar atenció?

A la *Missa en Do menor* de Mozart, una obra que combina la solemnitat de la música sacra amb una expressivitat gairebé operística. Per compondre-la, el geni de Salzburg es va inspirar en els grans mestres del Barroc. A Viena, el baró Gottfried van Swieten li havia obert les portes de la seva biblioteca, on va descobrir la música de Bach i Händel. Val la pena fixar-se en com el "Kyrie" s'obre amb un tema greu i tràgic a l'orquestra, que es trenca amb l'entrada de la soprano solista, amb la qual cosa es crea un diàleg entre el dolor i l'esperança. D'altra banda, un dels moments més bells és l'"Et incarnatus est", una secció d'una gran dificultat tècnica, que convida a una contemplació profunda. En la majestuositat dels cors, com al "Sanctus", les veus es combinen per crear una sonoritat grandiosa. És una obra que Mozart va deixar inacabada, i un tresor de contrastos i emocions a flor de pell.

Sabies que...

La *Missa en Do menor* no va ser un encàrrec, sinó una espècie de regal de noces. L'estiu del 1782, Mozart acabava de casar-se amb Constanze Weber a Viena, sense informar-ne degudament el seu estricte pare, Leopold. En arribar a Salzburg, el jove músic es va posar a treballar en una missa colossal que havia de lluir les qualitats vocals de la seva esposa, soprano de formació. Les àries, extremadament exigents, estaven pensades per demostrar al pare que la seva nora era una intèrpret de primer nivell i que el seu fill, com a compositor, era capaç de crear una obra impactant.

Gràcies pel vostre suport!

Ser Mecenes del Palau de la Música Catalana és molt més que una aportació econòmica: és un compromís amb la cultura, amb la bellesa i amb la història. És convertir la vostra marca en un llegat universal i l'oportunitat de formar part d'un projecte únic.

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACEÛTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragance

exeaimpact
The Puig Family Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao

repsol
fundación

GVC Gaesco

Gramona

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo
euromadi

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Fundación

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation
Dellegació a Catalunya

Mecenes Col·laboradors

Mitjans de Comunicació

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Masriera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cecot – Centre Odontològic Digest – Colonial SFL – FemCAT – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresion – Sesé – Soler Cabot

Gràcies pel vostre compromís!

Ser benefactor del Palau de la Música Catalana és comprometre's amb una institució cultural única al món i viure l'experiència Palau d'una manera exclusiva i pròxima. És formar part d'una comunitat de persones que comparteixen la passió per la cultura i la música, i en són ambaixadores.

Benefactors d'Honor

Prof. Rafael I. Barraquer Compte
Francesc Xavier Carbonell Castellón
Mariona Carulla Font
M. Dolors i Francesc
Pere Grau Vacarissas
Maria José Lavin Guitart

Marta Mora Raurich
M^a del Carmen Pous Guardia
Daniela Turco
Joaquim Uriach Torelló
Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril
Eulàlia Alari Ballart
Pere Armadàs Bosch
Rosamaria Artigas i Costajussà
Núria Basi Moré
Lluís Carulla Font
Amb. Prof. Mark Dybul
i Mr. Jason Claire
Joaquim Coello Brufau
Josep Colomer Viure

Josep Daniel i Lluïsa Fornos
Isabel Esteve Cruella
Victor Font
Casimiro Gracia Abian
Jordi Gual i Solé
Ramon Poch Segura
Juan Eusebio Pujol Chimenó
Juan Manuel Soler Pujol
Karin Zimmermann

Benefactors

Mª Victoria de Alós Martín
Mahala Alzamora Figueras-Dotti
Manel Bertran Mariné
Gemma Borràs i Llorens
Jordi Capdevila i Pons
Oriol Coll
Rolando Correa
Elvira Gaspar Farreras
Francisco Gaudier Fargas
Pablo Giménez-Salinas Framis
Maite González Rodríguez
Irene Hidalgo de Vizcarrondo
Pepita Izquierdo Giralt
Immaculada Juncosa
Isaac Martín Salvà
Silvia Martínez Losas i Luis Vives de Prada
Juan Molina-Martell Ramis

M. Victòria Moncunill i Cirera
Joan Oller i Cuartero
Rafael Pous Andrés
Inés Pujol Agenjo
Pepe Pujol Agenjo
Toni Pujol Agenjo
Olga Reglero Bragulat
Anna Risa i Pere Marcet
Carla Sanfeliu
Josep Ll. Sanfeliu
Marc Sanfeliu
Manel Sarasa Serra
Elina Selin
Jordi Simó Sanahuja
M. Dolors Sobrequés i Callicó
Fernando Trias de Bes
Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

Diàlegs amb el transcendent des de l'intimisme

La qüestió de la fe és indubtablement personal. Les religions, amb els seus dogmes, poden ser intermediaris vàlids si hom opta per aquest camí, tot i que el diàleg amb el transcendent sempre serà una qüestió íntima i intransferible. Tan sols l'art pot ser el camí estètic cap a l'encontre amb l'inefable i aquest concert ens ho demostrarà en dues parts ben distingibles: la primera, des de la tradició romàntica, i la segona, des del classicisme pur però amb traces barroques.

Polifonia, devoció i romanticisme

Felix Mendelssohn va ser un dels grans artífexs de la recuperació de la música de J. S. Bach i de Händel, una influència que impregna de manera profunda la seva producció coral. El programa d'avui presenta algunes obres que demostrin aquell influx. Al *Miserere*, per exemple (adaptació d'un *Kyrie* en Re menor escrit per un jove Mendelssohn l'any 1825), la severitat del contrapunt clàssic s'uneix a una intensa línia dramàtica que implora la misericòrdia divina amb elegància i claredat formal. Després de l'*Hora est* escrit el 1828 per a cor de setze veus i que més tard va orquestrar Robert Percival, el bloc mendelssohnià acabarà amb *Da nobis pacem*, versió llatina de l'original *Verleih uns Frieden gnädiglich* sobre un text de Martí Luter. La peça (un dels cants a la pau més bells del Romanticisme) comença amb una línia de baix d'una senzillesa colpidora i va sumant veus en un creixement gradual i emotiu.

I de la grandiositat al lirisme en miniatura de Franz Schubert amb *Lacrimosa son io*, breu canó a tres veus, escrit l'any 1813 sota la influència d'Antonio Salieri (mestre de Schubert), i que utilitza un text en italià per expressar el plany i la melancolia. Malgrat la brevetat, la peça conté tota la càrrega nostàlgica i la riquesa harmònica que caracteritzen el geni vienès, tot convertint el dolor en pura bellesa íntima.

Per a Anton Bruckner, la música coral sacra era una extensió directa de la seva fe catòlica, profunda i indestructible. A diferència de les seves monumentals simfonies, els motets busquen la puresa de la tradició de Palestrina. Així passa, per exemple, amb l'*Ave Maria* per a set veus a *cappella* del 1861. Bruckner hi contra-

posa seccions de gran serenor polifònica amb explosions d'una homofonia potent, especialment en pronunciar el nom de "*Jesus*", en un arc dinàmic que va del murmur de la pregària a la glorificació celestial.

El gradual *Christus factus est* (1884) narra la sofrent acceptació de Crist en la mort per crucifixió. Amb unes modulacions harmòniques agosarades i un ús magistral dels silencis, Bruckner condueix l'oient des de la foscor del sacrifici fins a un clímax d'una intensitat gairebé simfònica en proclamar la resurrecció i la glòria divina, per acabar reprenent el recolliment inicial.

Monumentalitat, fe i amor: la Missa en Do menor de Mozart

Juntament amb el *Requiem*, la *Missa en Do menor*, KV 427 (417a) és l'obra sacra més transcendent de Wolfgang Amadeus Mozart i comparteix amb aquella el fet d'haver quedat inacabada. Escrita entre el 1782 i el 1783, aquesta peça monumental –sovint anomenada la *Gran Missa*– s'allunya de les composicions religioses breus i funcionals que el compositor es veia obligat a escriure durant els seus anys de servei a Salzburg. En aquest cas Mozart crea una obra d'una envergadura i una profunditat expressiva sense precedents al seu catàleg.

La gènesi està estretament lligada a la biografia íntima del músic. No va néixer d'un encàrrec oficial ni de les exigències d'una cort, sinó d'un vot personal. Mozart s'havia compromès a compondre una missa de gràcies si aconseguia casar-se amb Constanze Weber –malgrat la ferotge oposició del seu pare, Leopold– i si la seva promesa es recuperava d'una greu malaltia.

El matrimoni es va celebrar l'agost del 1782 a Viena i l'estiu del 1783 la parella va viatjar finalment a Salzburg per presentar oficialment Constanze a la família (és a dir, al pare i a la germana de Wolfgang). Va ser llavors, a l'església de Sant Pere, on es va estrenar l'obra (o, almenys, els fragments enllestits), amb la mateixa Constanze cantant una de les exigents i líriques parts de soprano solista.

El que converteix aquesta *Missa* en una fita musical és la fusió fascinant d'estils. A Viena, i gràcies a les vetllades a casa del baró Van Swieten, Mozart havia descobert i estudiat en profunditat les partitures de Johann Sebastian Bach i Georg Friedrich Händel.

L'impacte d'aquest xoc intel·lectual és evident en els colossals passatges corals de l'obra: el "*Qui tollis*" del "*Gloria*", per exemple, està escrit per a un doble cor a vuit veus i evoca directament la severitat i el dramatisme de les *Passions* de Bach, construït sobre un baix obstinat i unes dissonàncies colpidores que transmeten el pes dels pecats del món.

En contrast absolut amb aquest rigor contrapuntístic, Mozart desplega l'instint operístic més pur en les àries per a les veus solistes. El cèlebre "*Et incarnatus est*" del "*Credo*" per a soprano i obligats per a flauta, oboè, fagot i cordes és una de les pàgines més sublimes de la música sacra: una pregària pastoral, íntima i lluminosa on la veu s'entrellaça amb els instruments de vent com si es tractés d'una escena d'amor diví.

Per raons desconegudes, Mozart mai va arribar a enllestir la partitura. El "*Kyrie*" i el "*Gloria*" estan complets; del "*Credo*", només en va escriure dues seccions, i el "*Sanctus*" i el "*Benedictus*" van requerir reconstruccions posteriors a partir dels esbossos conservats. I l'"*Agnus Dei*" ni tan sols el va començar. Anys més tard, però, Mozart va reutilitzar gran part d'aquesta música per a la cantata *Davidde penitente*, KV 469.

Tot i el seu estat fragmentari, la força, la coherència interna i la bellesa de la música existent són tan aclaparadorament poderoses que l'obra esdevé un tot orgànic indiscutible.

L'església de Sant Pere de Salzburg, per cert, està davant de la casa de Michael Haydn –germà de Franz Joseph–, aleshores músic de la cort arquebisbal i que patia seriosos problemes a causa de l'alcoholisme. En el mateix context de la visita salzburguesa que va donar peu a la *Missa*, Mozart va escriure per al seu amic i col·lega Michael dos duets per a violí i viola perquè el germà de Franz Joseph Haydn els pogués oferir com a propis a la cort de l'arquebisbe Colloredo. Un gest fratern i generós, que demostra l'estima que Mozart sentia pels Haydn. Acabar el concert d'avui amb l'*Ave Regina Caelorum* de Michael Haydn (escrita el 1770 per a un cor a cappella) no podia ser una millor opció.

Jaume Radigales

Crític musical i professor de la Universitat Ramon Llull

TRAE TU NÓMINA Y ESTRENA EL iPhone MÁS PRO

Desde
0 €^A/mes*
Renting a 36 meses
cumpliendo condiciones

*Renting ofrecido por Banco Santander. Renta mensual del iPhone 18 Pro 256 GB Sin Seguro 36,99 €/mes (IVA incluido). Se recibirá una bonificación de 36,99 € netos mensuales (tras aplicar la retención según normativa fiscal vigente, actualmente el 19 %) por la contratación de un renting tecnológico a 36 meses del iPhone 18 Pro 256 GB para personas físicas que (1) domicilien por primera vez su nómina o pensión igual o superior a 2.000 € e inferior a 3.000 € y (2) la mantengan junto con la domiciliación de dos recibos mensuales, (3) un movimiento mensual de tarjeta de crédito o saldo en cuenta igual o superior a 3.000 € todos los días del mes y (4) tengan Bizum activo en Banco Santander. Es necesario cumplir con todas las condiciones y adherirse a la campaña. Promoción válida hasta el 31/01/2027. Operaciones de renting y concesión de tarjeta de crédito sujetas a previa aprobación por parte del banco. Consulta las bases de la promoción en www.bancosantander.es. Al terminar tu contrato de renting puedes devolverlo, contratar uno nuevo o quedártelo comprándolo por un valor de 440,44 € (IVA incluido) para el iPhone 18 Pro 256 GB. Oferta de renting válida en Península, Baleares y Canarias, no válida en Ceuta y Melilla. Consulta condiciones para Autónomos, Select y Banca Privada.

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027

Entrades i abonaments a la venda
a palaumusica.cat

També et pot interessar

Christian Blackshaw

09.11.26 – 20 h

Palau Piano

— Integral de Sonates per a Piano de Mozart (I)

Hong Kong Philharmonic Orchestra & Peltokoski

23.11.26 – 20 h

Palau 100

— Mozart i Bruckner

Collegium Vocale Gent & Herreweghe

18.12.26 – 19 h

Palau Bach

— *Oratori de Nadal* de Bach

Missa solemnis de Beethoven amb Savall

29.01.27 – 20 h

Concerts extraordinaris

— Le Concert des Nations & La Capella Reial
de Catalunya

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

GOVERN
DE ESPANYA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE ENLACE Y PROMOCIÓN

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Compromís amb el medi ambient:

